

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvcaë Pinelli Societatis Iesv Theologi, De Virtute Sev
Energia, & admirandis Sacrosanctæ Missae effectibus,
Libri Duo**

Pinelli, Luca

Coloniæ, Anno M.D.CVIII.

VII. S. Missam etiam prodesse defunctis, & quomodo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46295)

mosyna prodesse studeant, orando videlicet Deum, vt quod ipsi præstare nõ possint, id alijs vt faciant inspirare dignetur. Est enim & hic modus Misericordiam exercendi, quo multum apud Deum mereri possumus.

*S. Missam etiam prodesse defunctis,
& quomodo?*

CAP. VII.

S. Missam quoque prodesse animabus in Purgatorio detentis, in Ecclesia veritas est indubitata, attestante, S. Cõcil. Trid. sess. 25. sub princip. & alibi. S. Augustinus quoque in Enchirid. suo ca. 110. & 111. inter cætera suffragia, aliaque opera defunctorũ animas iuuantia, primas S. Missæ defert. Et sanè si magnus ille Capitaneus Iudas Machabæus, militum in prælio interfectorum animabus succurrẽdum putauit sacrificijs veteris Testamenti, vt legimus 2. Machab. c. 12. quanto magis diuino Missæ Sacrificio poterunt adiuuari, quod sua perfectione infinitis modis omnibus veteris Testamenti Sacrificijs antecellit? Hac de re

O 7

supe-

superius actum est, parte prima capit. 6.
 Querat aliquis : At quo modo animas
 in Purgatorio detentas iuuat hoc Sa-
 crificium? Ad hoc etiam superius respō-
 sum est, & breuiter hīc iterum respon-
 deo, hoc iuuare primò, tanquam Sacri-
 ficium, quod ex natura sua, seu, vt lo-
 quūtur Theologi, ex opere operato, vir-
 tutē habet delendi poenas temporales:
 secundò, tanquam opus pium ac satisfa-
 ctorium, à uiuentibus ipsis mortuis ap-
 plicatum: tertio, iuuat hoc Sacrificium
 mediantibus orationibus ab ipsa Eccle-
 sia ad iuuandas mortuorum animas de-
 stinatis, quibus indulgentiæ, alia-
 que infinitæ gratiæ à Deo obtinen-
 tur.

Hinc oritur dubium tale: An vide-
 licet Missa pro defunctis magis profit
 animabus defunctorum, quàm alia que-
 nis? Respōdeo: Si Sacrificij naturam at-
 tendamus, tantum vna iuuat quantum
 altera; in omnibus enim idem est Sacri-
 ficium. Si verò ipsas orationes attenda-
 mus, magis prodest Missa pro defunctis;
 propterea quòd in hac Missa singulæ
 prope orationes animæ flagitent libe-
 rationem,

rationem, quod non similiter fieri solet in alijs: orationes verò id, quod postulant, à Deo impetrare solent. Deinde Missa pro defunctis magis excitat ad commiserationem, facitque ut ardentiori cum affectu oremus pro mortuis, qui in Purgatorio detinentur.

Secundò dubitari potest: An defunctis plus profit Missa alicuius probi Sacerdotis, quàm improbi? Verùm ad hanc quæstionem quoque supra affirmatiuè responsum est; propterea quòd magis moueatur Deus precibus amici, quàm inimici.

Tertiò quæritur: Vtrum melius & utilius sit homini Missam pro anima legi ante mortem; an verò post mortem? Respondeo: Longè melius esse, si id fiat homine adhuc viuento. Primò, quia Missæ, quæ post mortē dicuntur, satisfactoriæ duntaxat sunt; cedunt enim in solutionem pœnarū, quæ in Purgatorio sustinentur: quæ verò leguntur homine viuento, non tantum sunt satisfactoriæ, quia pro iisdem pœnis satisfaciunt; verum etiam sunt impetratoriæ, quia per eas multa à Deo beneficia ac gratias sibi

sibi acquirunt, qui pro se legi tales Missas procurant. Præterea qui viuētes pro se Missas celebrari curant, multa illi coniungere bona opera possunt, videlicet Eleemosynas, Orationes, Cōfessiones, Communionem, & similia, quod animabus in Purgatorio est negatum. Iam verò certum est, Missas bonorum operum quasi comitatu stipatas, maiorem in conspectu Dei habere efficaciam; præterquam quòd eos quoque, à quibus procurantur, etiam disponant, & aptos efficiant, ad maiorem in hac vita gratiam, in cælo verò coronam promerendam. At dices: Missas, quæ pro defunctis leguntur, animas ex Purgatorio liberare posse, quod non possunt eæ, quæ in hac vita legi procurantur. Respondeo: Pro homine viuēte tot Missas legi posse, vt peccatis omnibus, pro quibus satisfacere in Purgatorio erat obligatus, deletis, & debita satisfactione præstita, ex hac vita excedēs, rectà ad supernam Beatorum sedem euolet, neque vllas in Purgatorio pœnas experiatur, vtpote pro quibus iam plenariè satisfecit. Iam verò dubium non est, satius esse, animæ,

Pur-

Purg
ing

T

pro

dine

nim

legi

post

nou

legã

anir

uare

euer

anir

neg

illa

pro

o

sas

de

cur

ero

sua

biu

diff

da

p

tur

-

Purgatorium nunquam ingredi, quàm ingressam iterum exire.

Tertiò etiam satius est in vita Missas pro anima celebrare, propter certitudinem & maiorem securitatem. Qui enim adhuc viuens Missas pro anima sua legi procurat, certus est eas legi; si verò post mortem legendæ instituatur, Deus nouit, si legantur, item quãdo, & à quo legantur. Certissimum autem est, Missam animas in Purgatorio detentas non iuuare, nisi legatur actualiter. Vnde sæpe euenire solet, vt multa in Purgatorio animæ sint toleranda & sufferenda, ob negligentiam magis eorum, qui serius illas Missas legunt; quàm qui legi illas procurant.

Quartò, qui post mortem suam Missas pro se legi curat, nihil in id impedit de suo; qui verò in vita eas pro se legi curat, is suam in Missas quoque pecuniã erogat ac impendit, quod cū pro anima sua ad maiorem Dei gloriam fiat, dubium non est, quin huiusmodi quoque difficultatis causa, quam in impendendo pecunia euincit, plus quoque mereatur.

Quintò

Quintò dictum est supra, plus valere Missam boni ac deuoti Sacerdotis, quàm Sacerdotis impij ac negligentis. Iam qui viuens pro se Missam dici citrat, ipse bonos ac deuotos Sacerdotes potest eligere, quòd non potest, si post mortem eas legi procuret. Sextò melius est in hac vita pro se Missas legi procurare, propter periculum, quòd hinc alijs quoque animabus imminere potest. Qui enim post mortem suam Missas legi procurat, Executorum Testamenti animas periculo peccandi exponit, dum vel omnino eas intermittit, vel legi ferius interdum procurant, quorù vtrumque grauissimum est peccatum. Qua de re nullum periculum, si adhuc viuens, Missas pro se legi procuret.

Ab hoc proposito non videtur alienum, quòd (ni fallor) in Speculo Morali Vincentij aliquando me legisse memini, de duobus Diabolis, quorum cum alter in alterum per viam incidisset lacrymantem & tristabundum, & iam tristitiæ ac fletus causam inquisiisset, respondit alter, se hominem quendam diuitem ad vsuras, aliosq; id genus illicitos

qua-

quæstus exercendos induxisse, verū eū-
dem Testamentū nunc condidisse, quō
malè acquisita restitui iussisset, multis
præterea legatis pijs pro anima sua re-
lictis, cuius Testamenti curam quatuor
Executoribus cōmendasset. Ad hæc ve-
rò alterū Dæmonem respōdisse, vt, si ita
se res habet, bono animo sit, omnemq̃
merorē deponat: Executores enim istos
nullum omnino ex pijs istis legatis præ-
stituros, & sic futurum, vt pro vna qua-
tuor simul animas lucraretur. Quo exē-
plo non omnes indifferenter Testamē-
torum Executores doli velim insimu-
lato, sed hos duntaxat moneo, vt ope-
ra bona, quæ ipse pro anima tua facere
potes, per alios fieri non procures; item
quod hodie fieri potest, in crastinum ne
differas, secundū illud Ecclesiast. c. 9.
*Quodcunque facere potest manus tua,
instanter operare;* quia nimirum ne-
scis, quodnam cras impedimentum
interuenire possit. Melius igitur esse
concludo, vt quis viuens Missas pro a-
nima sua legi curet, eū sic quoque
illi prodesse possiat, in vita, in morte,
& post mortem. In vita; quia à Deo
gratiam

gratiam impetrare possunt bene viuendi: in morte; quia moriēti fortitudinem & robur aliquod addere possunt, quo munitus securius & feliciter ad alteram vitam transmigret: post mortem verò; quia pro pœnis, in Purgatorio sustinendis, satisfaciunt. Hinc summopere illa mihi arridet consuetudo, qua in Lotharingia multis in more positum animaduerti, vt non Missas dūtaxat in vita pro se legi; sed tanquam mortui iam sint, Exequias etiam fieri, & Officia funeralia decantari procurēt, quibus ipsi presentes adsistunt, multas interim tam fidei, quàm spei ac charitatis actiones exercentes: hanc enim consuetudinem non minus vtilem, quàm Deo gratam esse arbitramur. Quod si tamen aliquis post mortem quoque pro se Missas legi curare velit, dubium non est, quin rem quoq; optimam & laude dignissimam sit præstiturus.

Quartò quæritur: Missæ, quæ pro mortuis dicuntur, quando adiuuent defunctos? Respondeo, si non dicantur, omnino nihil iuuant; si serius dicantur, serius quoq; iuuāt. Imò fieri potest,
vt nihil

vt nihil
demi
poena
re po
subit
tuisse
tur, i
per i
nas f
fecit

Q
legi
vfun
deo
Bapt
rata
Beat
auxi
vide
taliu
ctis a
non
ctis
Quæ
45.9
Nau

vt nihil profint. Verb. g. Sit aliquis condemnatus in annum sufferre Purgatorij poenas, hic tam multas Missas procurare potuit, vt si confestim dictæ fuissent, subito eum ex Purgatorio liberare potuissent. Iam verò si post annum dicantur, isti defuncto nihil profunt, qui iam per integrum annum in Purgatorio poenas sustinendo pro peccatis suis satisfecit.

Quintò quæritur: Possuntne Missæ legi pro pueris baptizatis ante rationis usum ex hac vita excedentibus? Respõdeo non posse, cùm illorum animæ per Baptismum ab Originali peccato liberatæ, recta euolant ad cælos, vbi inter Beatos triumphantes, nullo amplius auxilio opus habent. Dicit aliquis: At videmus interdum fieri, vt in sepultura talium puerorum etiã Missa pro defunctis adhibeatur. Respondeo, eã Missam non istius pueri animæ, sed alijs defunctis opus habentibus debere applicari. Quæ est doctrina S. Thom. in 4. distin. 45. quæst. 2. art. 2. Paludani q. 1. art. 2. & Nauarri de Orat. c. 19. n. 65.

Sextum dubium est: Si tanti valoris
& effi-

& efficaciz est Missa, iam vna sola ad liberandam vnam animam ex Purgatorio videbitur sufficere. Respondeo: Missam, veluti dictum est supra Libr. 1. cap. 9. tantum de poena remittere ex opere operato, quantum Christus Dominus, vt remitteretur, determinauit. Si ergo animæ isti tanta poena in Purgatorio soluenda ac luenda sit, quantum relaxare potest Missa, vna Missa sufficiet; sin verò maiores debeant poenas, propter maiora perpetrata peccata, etiam pluribus Missis opus erit ad eiusdem animæ liberationem.

Septimò quæritur: An Missa lecta pro anima certa ac determinata, illi soli proffit; an verò simul adiumento esse possit omnibus animabus, quotquot in Purgatorio detinentur? Respondeo, Authorem quendam antiquum, cui nomen Præpositus, vt scribit S. Thomas in 4. distin. 45. quæst. 2. art. 4. in ea esse sententia, vt putet tam Missam, quam alia pro particulari defuncto ab Ecclesia facta suffragia, alijs quoque simul prodesse, non secus ac candela, quæ

domi-

domin
tame
biculo
iam T
Missar
ticula
prode
hoc se
Purga
rint.

Cō
Primò
mabus
prode
guntur
duntax
quòd M
effectu
tur, om
sonis a
etiã dū
tifacti
enim a
pro par
simul p
charita
minus

domino quidem accenditur, omnibus tamen circumstantibus in eodem cubiculo lumen præbet. Caietanus etiam Tomo 1. Opuscul. tr. 16. q. 5. tenet Missam, reliquaque suffragia, quæ particulari defuncto applicantur, alijs non prodesse, nisi quatenus ipsi quoque in hoc seculo viuentes, pro animabus in Purgatorio detentis, diligenter orauerint.

Cõmunis & vera opinio duo astruit. Primò, Missas in cõmune lectas pro animabus omnibus in Purgatorio detētis, prodesse omnibus. Secundò, eas, quæ leguntur pro persona particulari, etiã illi duntaxat esse adiumento: ratio hæc est, quòd Missæ ex applicatione sortiantur effectum. Hinc quæ omnibus applicantur, omnibus quoq; profunt; & quæ personis applicantur particularibus, illis etiã duntaxat opitulatur, idq; quo ad satisfactionẽ pro pœna: quo ad gaudium enim accidentale, dico eas Missas, quæ pro particularib. leguntur, omnib. etiã simul prodesse. Cum enim omnes sint in charitate, hinc est, vt alterius bono non minus quã suo gaudeat & delectentur.

Lama

Iam verò particularia suffragia particularibus etiam duntaxat prodesse, ijs videlicet, quibus applicantur, auctoritate Papæ Paschalis confirmari posset, qui Missam in Capella S. Zenonis pro anima patris sui, aut alterius personæ particularis celebrantibus, tantas concessit indulgentias, vt ad dictas animas ex Purgatorio liberandas sufficiant. Ea quoque communis est Ecclesię sententia, cui accedit S. Augustinus, de cura pro mortuis c. 4. Quod verò ad similitudinem Præpositi attinet, respondeo eam ad rem præsentem non esse accommodatam. Lux enim candelę non dependet ab intentione eam accendentis, sicuti Missa dependet ab intentione eam celebrantis, sed ex natura sua omnibus circumstantibus in eodem cubiculo lumē communicat. Accommodatius huic rei exemplum præbet, qui lytrum soluens pro captiuo, eum duntaxat è carcere liberat captiuum, quem liberare intēdit; non etiam reliquos, qui eodem in carcere concluduntur.

Quod Caietanus dicit, eiusmodi quidem est, vt excitare quenquam facile possis

possit ad orādum pro animabus in Purgatorio detentis, veruntamen quia fundamento caret, ab alijs Authoribus nō approbatur: responderi enim potest, omnes, quotquot in Purgatorio detinentur, hoc ipso, quòd in gratia Dei ad mortem vsq; perseuerarunt, mereri, vt aliorum quoque suffragijs adiuuentur, dicente S. Augustino in Enchiridio suo c. 109. & no. *Decedentes in gratia dñi hic viuerent, meruerunt post mortem iuari suffragijs viuorum.* Non tamen nego, fieri interdum posse, vt defunctus quispiā in poenam suæ negligentiae, qua viuens in hoc saeculo parum de animabus, in Purgatorio detentis, fuit sollicitus, fructibus etiam suffragiorum, quæ ab alijs fiunt, destituatur, quemadmodum legitur in historia S. Francisci lib. 9. c. 22. de Monacho quodam, qui post mortem cuidam suorum sodalium magnos se in Purgatorio pati cruciatus, significauit, propterea, quòd ad huc viuens in hoc saeculo, negligens fuisset in recitandis precibus pro defunctis, ideoque nihil sibi profuisse Missas pro ipso lectas, propterea quòd in negligentiae suæ pœ-

P

nam

nam earum fructum Deus alijs applicasset. Verum cum exemplum illud sit particulare, legem non constituit vniuersalem.

Octauò quæritur: An Missæ, quæ leguntur à Sacerdotibus mortali peccato obstrictis, profint defunctis? Respondeo prodesse. Quia enim Missæ poenam delent, & ex opere operato satisfaciunt, hinc est, vt quo ad istum effectum à bonitate Ministri non dependeant, à quo dependent duntaxat quo ad applicationem. Cum reliquis suffragijs secus est, qui duntaxat adiuuant ex opere operantis.

Exempla aliquot, quibus Missam Fidelibus defunctis prodesse ostenditur.

CAP. VIII.

Reliquum est, vt exempla aliqua recenseamus, quibus planum fiat, quantum adiuuenti animæ, in Purgatorio detentæ, ex S. Missæ Sacrificio percipiant. In Vita igitur S. Nicolai Tolentini legitur, quòd ipsemet pro mortuis sæpenumerò celebrando, plurimùs adiuuenti attulerit. Vnde Animæ in

Pur-